

Tack! Tack! Tack!

– Fantastiskt! Tänk så mycket pengar, och så mycket medicin vi kan köpa. Tack! Tack! Lova att tacka alla som skänkt pengar via Åkarhjälpen. Det här kommer göra stor nytta! Några dagar innan jul överlämnade Svensk Åkeritidnings Frans Johansson och åkaren Stefan Espersson närmare 80 000 kronor skänkta av medmänskliga företag och privatpersoner i Sverige. De flesta med koppling till åkerinäringen. Mottagare var Edita Abrukausi i Litauen – alla cancersjuka barns speciella skyddshelgon!

TEXT OCH FOTO: FRANS JOHANSSON

Det är råkallt. Kyla från öst isar in i märgen, och så här dagen efter Lucia ligger Vilnius vackert frostnupen. Äntligen är det dags för finalen i ett av höstens stora sidoprojekt för Svensk Åkeritidning – Åkarhjälpen. Tillsammans med åkaren Stefan Espersson – välkänd för sitt stora hjärta – har vi nästat tjtat hål i huvudet på folk för att slå ett slag för medmänskligheten. Premiäråret för Åkarhjälpen dedikerades pengarna till Stefan Esperssons speciella skötebarn – Rugutė, en liten men viktig fond som på olika sätt hjälper cancersjuka barn och dess familjer i Litauen. Vilnius är en stad som moderniserats kraftigt sedan Sovjetunionen fick släppa sitt grepp 1990 och på väg i bilen är det inte mycket som påminner. Framme vid sjukhuset väntar dock kontrasternas värld, en slags blandning av arvet och modern tid. I de smutsiga och hårt slitna trapphusen börjar putsen släppa i stora sjuk och tavlorna med glada barn känns inte vidare muntra med sitt tunna lager damm. Och så alla dessa långa korridorer som mest verkar sluta i intet. Men det dröjer bara sekunder så befinner jag mig mitt i det svenska julfirandet. Stefan Espersson, dottern Olivia, Mimmi Hansson och Filip Andersson från Georgeshillsskolan, tolken Ieva Stureson och Anita Larsson har fått på tomtekläderna och bakom rullar

Rugutės volontärer vagnar med banankartongerna fulla av julklappar. Rum efter rum av små människor, helt vanliga pysseltjejer och Legobyggare – men med oturen att ha fått cancer. Situationen för många präglas dessutom av att en av föräldrarna tvingats säga upp sig för att kunna ta hand om sitt barn. Något som inte sällan skapat stora ekonomiska påfrestningar. – Mitt enda mål är att få deras ögon att glittra. Det är värt allt att för stunden få dem att glömma, säger tomtemor Anita Larsson en stund senare. Det är hon som sköter underhållningen, jonglerar, skojar och sjunger. Liksom Stefan Espersson har Anita Larsson de senaste åren gjort det till tradition att en gång om året i luciatid åka ner för att bjuda svårt sjuka barn och deras tröttkörda föräldrar på en stunds paus i allvaret. Så här mitt i verkligheten är det lätt att förstå engagemanget, och det känns bra i hjärtat att det är just hit Åkarhjälpens pengar kommer gå. Egentligen räcker det med att se glädjen i ögonen hos ett av alla dessa barn, så har man en minnesbild som aldrig kommer glömmas. – Det här ju ett av två sjukhus i Litauen som behandlar cancersjuka barn, och det andra i Kaunas besökte vi i går. Där träffade vi bland annat en familj som vi mötte förra året, och då blir det förstås extra känsloladdat, berättar Stefan Espersson på väg in till en liten förväntansfull tjej som för stunden fått lov att koppla ifrån sin dialysapparat. **GENOM ÅREN HAR** Espersson och de andra förfinat upplägget. Nu besöker man även några barn i sina hem. Och sammanlagt har de båda Hörbyskolorna Georgeshillsskolan och Frostaskolan i år sin vana trogen köpt och samlat in närmare 250 julklappar att dela ut till bättre behövande. En av eleverna som är med i år är Mimmi Hansson. Hon berättar att hon svimmade i går. Alla intryck i kombination med varm tomtedräkt blev helt enkelt för mycket. Med alla julklappar utdelade får vi en pratstund med Edita Abrukausi. Tillsammans med sin man Dainoras startade hon Rugutė Childhood Cancer Fund, efter att deras dotter dog just i cancer 2003. Jag kan inte prata litauiska och Edita kan ingen engelska, så det är tur att Ieva Stureson är med som tolk: – Barnen kommer ju till sjukhusen i Kaunas och Vilnius från hela Litauen, eftersom det bara är dessa som har vård mot barncancer. Och vi försöker hjälpa alla vi blir kontaktade av, även från grannländer som Lettland. Hon ser trött ut, och verkar känna för alla barnen, som om det vore hennes egna. Sammanlagt hjälper Rugutė ett hundratal barn om året. Hjälpen är vitt skild, men handlar ofta om medicin och medicinsk utrustning som kostar stora pengar. Sjukvården är förvisso gratis i Litauen, men många gånger saknas resurser för medicin till följd av biverkningar

och smärtlindring. Plötsligt blir det stor skillnad mellan fattig och rik – och det är här fonden kommer in som hjälpare i nöden. Samtidigt kan Rugutė backa upp med hjälp till resor för de som bor långt ifrån sina barn på sjukhuset, och man erbjuder boende i sin övernattningslägenhet någon kilometer från sjukhuset i Vilnius. Av stort värde för de som ska besöka sina barn, komma för provtagning eller efterkontroller på sjukhuset. – Det är väldigt olika behov som vi försöker tillfredsställa, det kan ju vara så att barnen bara vill umgås med sina föräldrar utanför sjukhuset över en helg, fortsätter hon. **UTÖVER DET HAR** man blodgivning, anordnar en stor sommarfest för barnen och ställer upp i olympiaden för cancersjuka. Och rader av annat. – När vi själva förlorade vår flicka 2003 fanns det inga ickestatliga organ där man kunde få information och hjälp. På den tiden fanns ingenstans man kunde vända sig, så vi startade först ett forum för att dela information. Som privatperson kände hon sig dock maktlös över att det var så svårt att få stöd, och ge stöd till andra. Det hela blev starten för Rugutė av idag. Att Edita Abrukausi gör en insats har flera gånger uppmärksammats i Litauen. Bland annat blev hon 2006 vald till Årets hjälte i landet, men det vill hon inte prata så mycket om. Istället växlar Edita snabbt spår till sina volontärer, som på ideell basis lägger ner stort engagemang. – Vi har en anställd i fonden, men i övrigt baseras all verksamhet på frivilliga volontärer och vi får vår finansiering med hjälp av sponsrade pengar. Från företag eller privatpersoner. **Är det inte lätt att tappa sugen, när du ser allt elände?** – Många barn är positiva och glada – trots allt. Ibland tänker jag att jag inte orkar mer och tänker att jag borde kasta in handduken. Men samtidigt, om jag gör det, bakbinder jag ju bara mina händer. Sjukdomen finns kvar. Och jag vill ju hjälpa! **Gränslös hjälp** Svensk Åkeritidnings Frans Johansson, Dainoras och Edita Abrukausi samt Stefan Espersson, Esperssons Åkeri.

Tack!

- Magnus Bäcklund
- Hagens Åkeri
- SA-Åkeriförlaget
- Liselott Johansson
- Amy Espersson
- Nicklas Hällgren
- Mikael Nilsson
- Holje Företagstjänst
- Anita Persson
- Lars Wigg
- Tage Johansson
- Sveriges Åkeriföretag
- Västra Götaland
- John Nilsson
- Transportaktiebolaget
- i Jönköping
- Inger Kalin
- Clas Gärdebring
- Roger Håkansson
- Heidi Nilsson Faste
- Krister Persson
- BMJ Mobiltjydservice
- Åkeriföreningen Mittåkarna
- Sven Erik Andersson
- Volvo Truck Center Sweden
- Ingrid Bergquist
- Erika Svanström
- VM Frakt AB
- Ingela Ekdahl
- R. Wesslander Transportkonsult
- Carina Jönsson
- G & M Åkeri
- Peter Gustafsson
- Bussbygg
- Lars-Erik Grönvall
- Bertil Gunnarsson
- Sonja Hilding
- Lars Johansson
- Göran Andersson
- KL Elektronik
- Flora och Siri Nördén
- Östbergs Åkeri
- Maria Öberg
- Lars Hellström
- Sofie Larsson
- Mats Espersson
- Trygve Bengtssons Åkeri
- Sveriges Åkeriföretag Halland
- Sundfrakt
- Hörby Redovisning
- Kjell Esperssons Åkeri
- Falkenklev Logistik AB
- Leif Rosvall
- Anita Palmqvist
- Leif Andersson
- Eva Hilding
- Specialkaross